

"PRINCIPPER FORUD FOR PERSONER"

Jeg hedder Ernst og jeg er alkoholiker.

Jeg vil starte med at sige tak, fordi jeg er blevet inviteret til at komme her på Regionsmødet i Holstebro og lave et oplæg til vores workshop om temaet: 'Principper forud for personer'!

'Principper forud for personer' - temaet på vores Servicekonference i år 2018 - kommer fra det ESM, der blev holdt i England i York i oktober sidste år. I år bliver der så holdt WSM i Durban i Sydafrika, og her er temaet: "Vores Tolv Traditioner: AA's fremtid i en moderne verden". Det tema får vi så på Servicekonferencen i 2019.

Der er en rapport fra ESM i York sidste år: The 19th European Service Meeting 'Principles before personalities'. Denne rapport indledes med en åbningstale om temaet "principper forud for personer". Talen blev holdt af en amerikansk fælle, der hedder Mary Cumings, og hun er medlem af det der svarer til Hovedservicerådet i U.S./Canada i New York. Hun er også World Service Koordinator.

Meget af det følgende er en oversættelse og redigering af denne tale.

Hun starter med at slå fast, at det vigtigste ved en forståelse af 'principper forud for personer' er, at det sikrer, at alle der har et ønske om at holde op med at drikke er velkomne i AA - altså det der står i vores 3. tradition: "Den eneste betingelse for at blive medlem af AA er et ønske om at holde op med at drikke".

Så ser hun nærmere baggrunden for det her tema - nemlig 12. tradition - der lyder:

"Anonymiteten er det åndelige grundlag for alle vore traditioner, der til stadighed minder os om, at principper går forud for personer"

I '12 trin & 12 traditioner', uddyber Bill W dette - han starter med at skrive:

"Anonymitetens åndelige grundlag er opofrelse. AA's 12 traditioner foreslår gang på gang, at vi opgiver vores personlige ambitioner til fordel for det fælles bedste. Derfor ved vi, at den ånd der ligger i selvopofrelsen - smukt symboliseret ved anonymiteten - er grundlaget for alle traditionerne."

Den 'selvopofrelse' han taler om her ligger i hver af de 12 traditioner:

- Vi må sætte gruppens velfærd over vore egne ønsker
- Vi må stole på Gud i stedet for at køre vores eget show
- Vi må tage godt imod alle nykommere, som har et problem med alkohol, lige meget hvad vi tænker eller føler om dem
- Vi må placere AA's velfærd over vores egen gruppes velfærd
- Vi må praktisere ydmyghed ved at forstå, at AA ikke kan være alting for alle mennesker
- Vi må blive ved med at være uafhængige af alle
- Vi må klare os selv økonomisk og afslå bidrag udefra
- Vi anerkender at ædruelighed er en åndelig gave, at vi ikke er professionelle, men kun alkoholikere, der har fundet en løsning, og som aldrig bliver betalt for vores 12. trins arbejde
- Vi opgiver at være afhængige af autoriteter og magt strukturer, og i stedet overgiver vi os til en kærlig Gud, som Han måtte udtrykke sig i vor gruppesamvittighed.
- Vi tror på så lidt organisation som muligt, sådan at de der er i service er direkte ansvarlige over for dem, de tjener.
- Vi opgiver vore elskede meninger om alt - selv AA!
- Vi opgiver vores ønske om at 'markedsføre' eller 'sælge' AA, og vores ønsker om personlig udmærkelse.

Til sidst skriver han følgende om 12. trin i '12 & 12':

"Vi er motiverede af den ånd, der ligger i anonymiteten. Vi prøver som AA-medlemmer at give slip på vores naturlige behov for personlig anerkendelse, både blandt andre alkoholikere og blandt mennesker i al almindelighed. I takt med at vi lægger vores menneskelige stræben til side har vi tillid til, at hver eneste af os er med til at væve den beskyttende kappe, som dækker hele vores fællesskab, og under hvilken vi kan vokse og arbejde i enhed" (12 & 12 side 198)

Hvis vi så ser på Store Bog, så fortæller den os, at det ikke er tilstrækkeligt kun at have nogle moralske idealer, hvis den ånd han taler om her skal være brugbar og give mening. Åndelighed skal baseres på et åndeligt handlingsprogram: Jeg er ikke i stand til at leve op til den grad af selvopofrelse, som de 12 traditioner kræver, hvis jeg ikke praktiserer det åndelige handlingsprogram, der er beskrevet i vores 12 trin. Det er kun gennem DEN åndelige øvelse, at mit ego kan reduceres til den rette størrelse, der gør det muligt for mig, at nå til den selvopofrelse som hver af de 12 traditioner kræver. Det betyder fx, at jeg ikke kan sløse med mit eget AA program, pga at jeg har forpligtelser i servicearbejdet: At arbejde med andre alkoholikere og have en hjemmegruppe er måske endnu vigtigere, når vi bliver involveret i service!

I 'Til Daglig Eftertanke' står der den 24/2:

"Min sponsor sagde til mig, at jeg skulle være en taknemmelig alkoholiker og altid indtage en taknemmelig holdning - at taknemmelighed var den grundlæggende bestanddel i ydmyghed, at ydmyghed var den grundlæggende bestanddel i anonymiteten, og at *anonymiteten er det åndelige grundlag for alle vore traditioner, der til stadighed minder os om, at principper går forud for personer*"

Men hvordan ser det så rent faktisk ud i det daglige liv?

Jo, jeg bør komme til gruppesamvittighedsmøder med et åbent sind!

Vores 2. tradition siger: "Når det drejer sig om gruppens formål, er der kun een autoritet - en kærlig Gud, sådan som Han kommer til udtryk i vores gruppesamvittighed. Vore ledere er kun betroede tjenere, de bestemmer ikke."

Når vi udvikler den 'velorienterede gruppesamvittighed', så søger vi Guds vilje med AA. I virkeligheden tager vi her det 11. trin sammen - 11. trin der siger: Vi søgte gennem bøn og meditation at forbedre vor bevidste kontakt med Gud, *sådan som vi opfattede Ham*, idet vi alene bad om at få at vide, hvad der var Hans vilje med os og om styrken til at udføre den. Så jeg må prøve at bringe den samme indstilling til gruppesamvittighedsmøder og diskussioner som jeg har, når jeg praktiserer det 11. trin.

Og hvis vi skal snakke om, hvad det helt konkret kan betyde, så synes jeg at et godt eksempel bliver givet af vores daværende internationale delegerede, der i sin rapport i 2016 skriver - efter han har overværet et Hovedservicerådsmøde i New York: "Noget andet var den kærlige og respektfulde måde, der blev talt på. Hver gang een fik ordet, startede de med at takke for ordet og takke dem, de var uenige med" (min fremhævnning). (World service møde i new York 2016, side 10)

Pjecen "AA gruppen - Hvor alting starter" fortæller også mere konkret om, hvordan 'principper forud for personer' bør forstås:

"I følsomme sager arbejder gruppen langsomt og afviser formelle afstemninger, indtil der er opnået en følelse af, at det er gruppens samlede holdning, som klart træder frem.

Ved at sætte principper før personer er medlemmerne på vagt overfor dominerende holdninger. Når en velinformeret gruppe kommer frem til en beslutning, er dette gruppens stemme. Resultatet bygger på mere end en "Ja" eller "Nej" optælling, og det er præcis, fordi det er det åndelige udtryk for gruppens samvittighed. Vendingen "velorienteret gruppesamvittighed" antyder, at gruppen har

gennemgået vigtig information, og alle holdninger er blevet hørt, før gruppen stemmer om noget".
(Side 24-25)

Jeg fik en lektion i det her ved SK 2013. Her var der et forslag om, at vi skulle gå over til flertalsafgørelser med simpelt flertal som i resten af samfundet. Baggrunden var, at vi ved SK 2012 havde stemt 5 gange ved et personvalg uden at en kandidat havde fået 2/3 af stemmerne og sluttelig havde trukket lod. Nogle havde siddet og krummet tæer og syntes, at det var pinligt! Det kunne jeg godt sætte mig ind, og da vi tog en runde i komitéen til at starte med, var de fleste i komitéen for forslaget. Men så tog en af vores såkaldte 'oldtimere' ordet og forklarede baggrunden for valgreglerne (se fx "AA bliver voksen" side 239- 241) og pludselig forstod jeg - og de fleste i komitéen - at vi er et åndeligt fællesskab og netop ikke en forening - og det endte også med at forslaget blev forkastet. (Bill W taler også om "at AA var begyndt at bevæge sig væk fra partipolitik over i ægte statsmandskab" ("AA bliver voksen" side 241).)

Til sidst vil jeg citere nogle udsagn fra den omtalte tale af Mary Cumings:

"I AA har jeg lært, at vi ikke fører kampagner for at overbevise andre om vores synspunkters rigtighed hverken på de sociale medier eller på cafeen efter mødet! Ikke sådan at forstå, at vi ikke kan diskutere ideer, problemer og udfordringer, men jeg må gøre det med en ånd af kærlighed og tolerance uden sladder og uden at dømme folk, grupper, service enheder eller lande - uanset om de praktiserer AA programmet på en anden måde end mig!"

"Jeg må lære at respektere og acceptere gruppesamvittigheden selvom jeg er uenig. Hvordan ser det ud? Jeg må prøve IKKE at underminere fæller på den 'vindende' side eller underminere den fremgangsmåde, der er blevet bestemt ud fra."

"Jeg må opgive ideen om, at jeg skal have ret eller ej, om at vinde eller tabe og indse, at der simpelthen er forskellige erfaringer og så mange synspunkter, som der er grader på en cirkel. En af de stærkeste demonstrationer af at placere principper forud for personer er, når jeg ser fæller, der har meget stærke modsatrettede meninger i diskussioner - når jeg ser dem tale og le sammen efter mødet - ingen surmuleri, hån eller klikedannelse."

"Jeg må lære at byde diskussioner om mange forskellige emner velkomne og IKKE bruge vores spirituelle værktøjer som våben. Gode og nyttige debatter slutter, når et synspunkt bliver rubriceret som 'frygtsom', 'åndelig' eller 'ikke åndelig' eller når en eller anden siger: "det er sådan Bill eller Bob ville gøre eller sige om et bestemt emne". Jeg har lært at sige: "Hjælp mig med at forstå? i stedet for "Hvordan kan du sige det?" Og at dele ved at sige: "Det er min mening"."

Og til sidst siger hun: "Jeg plejede at tænke, at det med at placere principper forud for personer kun handlede om, at jeg skulle være kærlig og tolerant mod andre, men efterhånden har jeg fundet ud af, at den person, der forhindrer mig i at leve op til det her princip, og som jeg har flest udfordringer med er mig selv!"

Da Bill først introducerede de 12 traditioner for fællesskabet i 1946, fastslog han: "Men enighed i AA er ikke noget der kommer automatisk. Ligesom personlig helbredelse skal vi altid arbejde for at beholde det. Her behøver vi også ærlighed, ydmyghed, et åbent sind, uselvskhed og fremfor alt - årvågenhed".

Og for at vende tilbage til det jeg startede med, nemlig 3. Tradition, så står der i TDE den 25/1:

"Tredje tradition sikrede os, at vi fik det, vi behøvede - hinanden".

Så lad os sammen gå ud og give budskabet videre!

Tak fra mig!